bo in carcereꝫ recludi fecit vbi. vij.
diebꝰ inter quatuoꝛ magnos lapi-
des ſic̃ oliua ꝯſtringeret̃. Illa vero
ab angelo quotidie ſatiata dũ. vij.
die iter lapides duriſſimos poſita
eſſet. ad eius oꝛationẽ ipſi lapides
in cinereꝫ ſunt redacti. Unde p̃ſes
a puella ſe victũ erubeſcens eam in
foueam ꝓijci iuſſit. vbi tres tãte im
manitatis beſtie erant. que omneꝫ
homineꝫ deglutirẽt. que ſtati blan
diendo ad virgineꝫ ꝯcurrentes. et
iũctis ad inuicẽ caudis ei q̃ſi cathe
dram ad ſedendũ p̄ebẽtes. iudicẽ
hec videntem vehementius confu-
derunt Unde cũ preſes fere p̄e an
guſtia moreret̃ ingreſſus carnifex
vt dñi ſui iniuriã vindicaret. gladi-
um in latus eius fixit ⁊ xp̄i martirẽ
fecit. Quem iudex ꝓ mercede veſte
ſerica iduit ⁊ torq̃ aurea circumde
dit Sed egrediens a leone arripit̃
⁊ ab eo penitus deuoꝛatur Unde
ſui eum diutius ꝗrẽtes. vix pau-
ca eius oſſa cum veſte ſciſſa et torq̃
aurea reppererunt. Sãcta aũt eufe
mia in calcedonia cũ honoꝛe ſepul
ta eſt Meritis cuius oẽs iudei ⁊ gẽ
tiles calcedonie in xp̄m crediderũt
Paſſa eſt ãt circa annos dñi. z80
Amb. de hac virgine i p̄efa. ſic ait
Uirgo alma triumphatrix virgini
tatis retinẽs mitram. paſſionis me
ruit veſtiri coꝛona. Cuius p̃cibus i
imicus hoſtis euicitur. p̄iſcꝰ aduer
ſarius ſupatur. a foꝛnacis igne vir
go ſoſpes eripitur. duri lapides in
puluerem conuertũtur. fere mãſue
ſcunt. colla qꝫ ſummittunt. atqꝫ om
nia penarũ ſupplicia eius oꝛatione
ſuperant̃ Nouiſſime gladij mucro-
ne confoſſa. carnea reliquens clau
ſtra celeſti choꝛo iũgitur leta. Hec
ſacra ꝟgo tibi dñe eccãꝫ tuaꝫ ꝯmẽ
det. Hec ꝓ nobis pc̃oꝛibꝫ iterpel
let. Hec etiã vota noſtra vt ꝟgo ꝟ
nula illibata tibi p̄eſtet.

De ſancto lamberto

Lambertus nobilis genere
ſed nobilioꝛ ſãctitate vite ⁊
a p̄imeuo etatis ſue littꝭis
eruditus. adeo pꝛo ſui ſãctitate ab
omnibꝫ amabat̃ vt poſt theodar-
dum magiſtrũ ſuũ traiectenſis ecc̃e
in epiſcopũ meruit ꝓmoueri. Quẽ
theodericus rex frantie plurimum
diligebat. et p̄ omnibus epiſcopis
carũ habebat. Sed creſcente inui-
dorũ malitia. ſine cauſa eum impij
expellentes honoꝛe debito p̄uaue-
runt. et faramundum in eiꝰ cathe-
drã ſtatuerunt. At lambertus mo-
naſterium ingreſſus ꝑ ſepteꝫ ãnos
ibidem optime cõuerſatꝰ eſt. Qua
dã vero nocte ad oꝛationẽ ſurgẽs
in pauimento ꝑ ignoꝛantiam ſonũ
fecit. Quod audiens abbas dixit
Quiſquis hũc ſonũ fecit. vadat ad
crucem Tunc Lambertus ilico nu
diſ pedibus i cilitio ad crucẽ cucur
rit ⁊ ibi tam diu in niue ⁊ glatie fix
us ſtetit. donec fratribꝰ poſt matu
tinas ſe calefacientibꝰ abbas eum
deeſſe cognouit. Et audiens a fr̃e
quodam ꝙ ille eſſet q̃ ad crucẽ iuiſ
ſet. eum introduci fecit et ab eo vei
am cuꝫ monachis poſtulauit. Ille
vero nõ ſolũ indulſit. ſed de bono
paciẽtie ſublimiter p̄dicauit Poſt
ſeptem annos faramũdus expulſꝰ
eſt et ſanctꝰ iubẽte pipino rege ad
ſedem pꝛopꝛiam eſt reductus. Cũ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

autem ſicut prius verbo et exẽplo
pollẽt inſurgẽtes i eũ duo maligni
eum grauiter inſectari ceperunt q̊s
amici pontificis ſicut meruerũt oc
ciderunt. Eodem tempore lamber
tus pipinum d̃ quadam meretrice
quam tenebat plurimum increpa/
uit. Dodo autem quidam conſan/
uine⁹ meretricis. et eorũ qui occiſi
fuerant domeſticus aule regis con
gregato exercitu. domũ circũqua
q; obſedit volẽs occiſoꝝ necem in
ſanctum vindicare Lambertuz. At
cum puer Lamberto i oratione po
ſito nunciaſſet. ille confiſus in dño
vt eos expugnaret mucronem arri
puit. ſed ad ſe rediens gladium de
manu proiecit. melius iudicans vt
perſiſtendo ⁊ moriẽdo vinceret. q̃
vt ſacratas manus de impioꝝ ſan
guine macularet. Tũc vir dei ſuos
admonuit vt peccata ſua confiterẽ
tur ⁊ mortem pacienter ſuſtinerent
Statim q; impii irruentes ſanctuz
Lambertum in oratione proſtratũ
peremerunt. xv. kal' octob' ſub rege
francorũ hildeberto. Quibus de/
ſcendentib⁹ q̇dam ex eius famulis
euadentes corpus eius occulte ad
cathedralem eccleſiaz nauigio per
duxerũt ⁊ cum multa ciuitatis me
ſticia ſepulture dederunt

¶ De nomine

Matheus binomius extitit.
ſcz Matheus ⁊ leui Mathe
us autez interpretat̃ quaſi
donũ feſtinationis vel donator cõ
ſilij Vel dicit̃ Matheus a magnus
et theos quod eſt deus quaſi ma/
gnus deus Vel dicitur a man⁹ et
theos deus quaſi manus dei. Fuit
enim donum feſtinationis per feſti
nam conuerſionem. Donator con
ſilij per ſalubrem predicationẽ. Ma
gnus deus per vite perfectionem.
Manus dei p̱ euangelij dei conſcri
ptionem. Leui autez interpretatur
aſſumptus vel applicat⁹ ſiue addi/
tus aut appoſitus Fuit eniz aſſum
ptus ab exactione vectigalium ap
plicatus numero apoſtoloꝝ. addi
tus conſortio euangeliſtarum ⁊ ap
poſitus catalogo martirum

De ſancto Matheo apoſtolo

Matheus apoſtolus in ethi
opia predicans in ciuitate
que dicit̃ Nadaber duos
magos nomine zaroes et Arpha/
xat repperit. qui ita hoies ſuis arti
bus dementabant vt q̊ſcunq; vel/
lent membrorũ officio ⁊ ſanitate p̃
uare viderentur. Qui in tantam ſu
perbiam eruperũt vt ſe quaſi deos
ab omnibus facerent adorari. Ma
theus autem apoſtolus predictaz
ciuitatem ingreſſus. et apud eunu
chum candacis regine quem Phi
lippus baptiſauerat hoſpitat⁹. Ita
maioꝝ pſtigia detegebat q̄ q̇cq̇d
ipi faciebant hoib⁹ in pniciem. hoc
ipe ouertẽt in ſalutez. Eunucho at̃
ſcm Matheũ introgãte quõ tot lin
guas loquerent̃ ⁊ intelligẽt. expoſu
it Mathe⁹ quõ ſpũſco dſcẽdẽte oim
linguaꝝ ſciam apli recepiſſẽt vt ſic
illi q̇ p̱ ſupbiam turrim vſq; in celũ
edificare volebant p̃ cõfuſione lin/
guaꝝ ab edificando ceſſauerũt. ſic
apli p̱ omniũ ſcientiaz linguaꝝ tur
rim non de lapidib⁹ ſ; de ꝟtutibus
ↄſtruãt p̱ quã oẽs q̇ crediderint
in celũ aſcẽdant. Tũc venit q̇ dicẽt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf